

kiwi

Svět zvířat

Den s médii

Velikonoce

Slovo šéfa

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

Milí čtenáři,

jaro přichází a s ním ranní zpěv ptactva, opylování květů, narození mláďat. Flora, ale i fauna se probouzí. Abyste je ale dokázali pozorovat a slyšet, je potřeba trochu se ztišit, otevřít oči. Najednou začnete vnímat, kolik zvířat kolem nás žije. Na zahradě létají a svým zobákem dávají najevo svoji přítomnost sýkorky, koší, straky, sojky, ale i žluna. Pasou se zde nejen

na upadlých svačinách, ale i na žížalách, mšicích, mravenčích a různém hmyzu. Pro další druhy hmyzu žáci s paní učitelkou Zikešovou připravují speciální domeček, kde se možná zabydlí i čmeláci. Brzy vyletí včely, z kompostu vylezou ježci, možná zase na zahradu dorazí i veverka. Ať se Vám jaro vydaří a některá zvířata ať se Vám raději vyhnou (například vši, blechy a škrkavky :-)).

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Jak stolují Fretky	3
Fretky na MČ P4	4
Den učitelů	4
Maškarní ples	5
Den s médii	5 - 6
Gepardi v NTM	6
Festival Jeden svět	7
Projekt Životy materiálů	8
Laťka Jitřní	9
Svět zvířat	10 - 14
Lyžařský kurz	14

Redakce

Daniel Hudek, 9. M, Sára Jankovičová, 7. T, Marek Kváš, 5. B, Vojtěch Lančarič, 6. V, Daniel Pícl, 5. B, Jakub Rychlý, 8. P, Cecílie Sekalová, 7. T, Rudolf Verner, 9. N, Anna Rochowanská, 7.Š, Anna Teubnerová, 7.Š

Metodické vedení: Bc. Tomáš Féllinger, Grafická úprava: Mgr. Jiří Valášek

Všechny obrázky, pokud není uvedeno jinak, jsou vedeny pod licencí Creative Commons.

Foto: Lenka Kabelová

Jak stolují Fretky

Veronika Jandourková

Ve čtvrtek jsme na odpoledním vyučování stolovali. Každý si mohl udělat svůj vlastní pokrm z potřeb, které si přinesl z domova. Já jsem udělala jablka na sladko. Navzájem jsme od sebe mohli ochutnávat. Ke konci jsme si vysvětlovali zásady správného stolování. Moc jsem se nasmála.

Vojta Pečínka

Ve čtvrtek 4. února, jsme si měli do školy přinést nějaké jídlo, které bychom si mohli naservírovat. Já jsem na to zapomněl a nenachystal jsem si to předem. Proto jsem měl malý výběr věcí na naservírování. Ve škole mi Adam půjčil trochu pomazánky na můj

kousek veky. Pak jsem měl smradlavý sýr. Musel jsem ho zabalit, protože by jinak všichni omdleli. Dále jsem měl papriku. Lukáš mi dal také trochu sýra a Klárka mi poskytla piškoty. Když měli všichni naservírováno, mohli jsme to, co jsme si nachystali, také sníst. Byla to dobrota.

Michal Sedlák

Při pracovním vyučování jsme si chystali obložené talíře. Každý si přinesl nějaké potraviny. Já jsem si přinesl housku, párky, okurku a mozzarellu. Učili jsme se, jak se slušně stoluje.

Klára Bělohorská

Ten den jsme se učili stolo-
vat. Měli jsme si přinést talíř,

příbor, ubrousek a cokoli k přípravě jídla. Já jsem si přinesla piškoty, nutellu, marmeládu, kyselé bonbóny a párátka. Z těchto věcí jsem vyrobila jednohubky. Když jsme to měli hotové, paní učitelka nám pověděla něco o tom, jak se máme správně chovat v restauraci. Potom jsme si mohli všechno připravené jídlo sníst. Mňam!!!

Foto: Lenka Kabelová

Fretky na úřadu MČ Praha 4

Emma Hanzlová

Dne 15. února jsme jeli na Úřad městské části Praha 4 odevzdat knihu. V rámci Prahy 4 probíhá soutěž o nejlepší knihu na libovolné téma. Naše třída vyrobila knížku o panovnících. Každý jsme si vylosovali obrázek s jedním panovníkem. Paní učitelka nám obrázek rozstříhla na dvě poloviny a tu druhou půlku obrázku jsme měli dokreslit. K obrázku jsme potom měli připsat pár informací o svém panovníkovi. Já jsem měla Ludvíka Jagellonského.

Když jsme dorazili na úřad, šli jsme pěšky až do desátého patra, kde nás přivítal pan starosta. Knížku si od nás převzal a potom jsme ke

svému panovníkovi řekli pár slova.

Nakonec jsme dostali tašky s dárečky – domino, pexeso Čtyřlístek, blok a rozvrh hodin.

Honza Jaroš

Celá naše třída se ráno společně sešla před školou a vyrazila na Úřad Prahy 4. Nejdříve jsme jeli autobusem a potom metrem. Na úřadě jsme vyšli do desátého patra a ve velké návštěvní místnosti jsme počkali na starostu a na ostatní zaměstnance úřadu. Přinesli jsme jim knihu s panovníky, kterou jsme sami vyrobili. Dávali nám různé otázky a my na ně odpovídali. Všiml jsem si, že nás

i fotografovali. Asi po dvou hodinách jsme se vrátili do školy. Návštěva se mi moc líbila.

Klárka Bělohradská

Městská část Praha 4 vyhlásila soutěž o nejlepší knihu. Naše třída se do této soutěže také zapojila. Vyráběli jsme knihu o našich panovnících. Každý člen třídy nakreslil 1 – 2 obrázky. Paní učitelka to spojila dohromady a byla z toho kniha jako HROM!!! A dnes 15. února jsme vyrazili na městský úřad naše dílo odevzdat. Kromě toho jsme také přinesli knihu, kterou jsme napsaly já s Verčou. Daly jsme jí název Jurassic City. Za odměnu jsme každý dostali tašku plnou drobností.

Den učitelů

Sára Jankovičová, 7. T

V celém světě se Den učitelů slaví 5. října, ale samozřejmě by to nebyla Česká republika, kdyby se tu nese slavil jindy. U nás patří učitelům 28. březen, neboť právě to je den, kdy se narodil Jan Amos Komenský (28. března 1592). Proč si ale máme připomínat den narození právě tohoto muže? Byl to totiž právě Komenský, který poprvé definoval pojem školní rok, prázdniny a školní týden.

Vděčíme mu také za to, že jsou ve třídách žáci stejného věku a stejné úrovně znalostí. Preferoval školu hrou, názornosti a aktivnosti, kdy žáci měli mít možnost vyzkoušet si v praxi své teoretické poznatky. V ten den se také každoročně vyhlašují výsledky ankety Zlatý Ámos.

Maškarní ples

Medvíďata

V pondělí 15. února do naší třídy zavítaly nejrůznější pohádkové postavy. Pořádali jsme totiž maškarní ples. Veselí a smíchu bylo víc než

dost. Některým bytostem se motaly nohy při nových tanečních kreačích, jiným se pletly zapeklité výsledky početních příkladů, další se po-

bavili při skládání básniček. Po splnění nejrůznějších úkolů čekal postavičky návrat zpátky do pohádek.

Den s médii

Daniel Pícl, 5. B

Ve středu 3. února vyrazili z každé třídy pátého ročníku tři vybraní žáci na soutěž Den s médii. Soutěž se konala na Bankovní akademii Kodaňská. Nejdříve nám studenti bankovní akademie předvedli prezentaci o tom, co to vlastně reklama je a jak by měla

vypadat. Poté začala soutěž jednotlivých tříčlenných týmů. Jeden z žáků vytvářel rozhlasový slogan, druhý kreslil plakát a třetí dělal textovou zprávu o vybraném produktu, který si na začátku soutěže každý tým vylosoval. Potom jsme před porotou

složenu z vyučujících gymnázia a studentů své práce předvedli. Z gymnázia jsme zpět do školy vyráželi zhruba v poledne i s drobnou cenou a diplomem. Soutěž se mi velice líbila.

Veronika Dytrychová, 5. A

Dne 3. února 2016 se na Bankovní akademii konala akce Den s médii. Soutěžila tříletá družstva z 5. tříd ZŠ. ZŠ Jižní reprezentovali Amálie Vlasáková, Veronika Dytrychová, Honza Rychmach, Aneta Kaderová, Bára Melicharová, Lotta Šnořová, Terka Gubková, Dan Pícl a Jindra Stibral. Sraz byl v 8:45 u Alberta. Potom jsme jeli autobusem na Bankovní akademii do Vršovíc. Doprovázela nás paní asistentka Hana Ješkeová.

Nejprve jsme si vylosovali daný produkt, na který jsme měli vytvořit plakát, inzerát do časopisu a mluvenou re-

klamu. 5.A si vylosovala večeri s celebritou, 5.B oblíbený časopis a 5.C zdravou stravu. Po krátkém přivítání jsme se podle pořadových čísel (která nám byla přidělena) rozdělili do tří skupin. Na každý úkol jsme měli 30 minut. My jsme se rozhodli nejprve vytvořit plakát. Použili jsme fixy, barevné papíry, lepidla, nůžky, ale také jsme několik věcí stihli vystříhat z časopisů nebo vyrobili z alobalu. Potom jsme se pustili do vymýšlení textu na mluvenou reklamu. Nakonec jsme na počítači v PowerPointu tvořili inzerát do časopisu.

Když jsme měli splněné

všechny tři úkoly, odebrali jsme do učebny, která sloužila jako šatna. Usadili jsme se, svačili a netrpělivě očekávali 12. hodinu. Mezitím nás postupně volali do učebny před porotu, kde jsme odprezentovali naši mluvenou reklamu. Porota si tam také prohlédla náš plakát a inzerát do časopisu.

A potom nastala ta chvíle, na kterou všichni čekali. Porota vyhlásila výsledky. Všechny třídy ze ZŠ Jižní to zvládly skvěle. 5.A se umístila na krásném 3. místě. Po skončení celé akce jsme zamířili zpět do školy na oběd. Akce byla bezva.

jste zkusili vyčistit špinavou vodu. Po splnění úkolů jsme se vystřídali. Nakonec jsme se vyfotili s plyšovým doktorem Bubblerem, který je ve tvaru zkumavky. Před odchodem jsme si prohlédli pár vystavených exponátů a odpoledne jsme se vrátili do školy.

Klára Slámová

Ten den byl úžasný. Mohli jsme si ve dvojicích vyrobit barevný sliz. Povídali jsme si o vodě, co můžeme s vodou dělat a co ne. Seznámili jsme se ten den s chemií.

V laboratořích jsme pracovali dvě a půl hodiny. Bylo to málo, čas nám trochu nevyšel. Utíkal právě jako ta voda.

Z práce v laboratořích měli všichni krásný zážitek. Všichni jsme si odnesli vlastnoručně vyrobený barevný sliz na hraní a jako dárek batůžky. Určitě se do laboratoří Národního technického muzea podívejte!

Gepardi v NTM

Klára Dvorská
a Orši Miklósová

V pátek 19. února Gepardi navštívili Národní technické muzeum. Ne proto, abychom si prohlédli expozice, ale abychom se v muzejních laboratořích pokusili vyčistit vodu a vyrobit sliz. V laboratoři č. 1 jsme dostali červené a modré jmenovky, na které jsme se podepsali. Modrá skupina přešla do laboratoře č. 2, kde

Festival Jeden svět

Lucie Kyliánová a Orši Miklósová, 4. G

Ve středu 9. března se Gepar-di zúčastnili filmového festivalu Jeden svět dětem. Promítání filmů se konalo v několika pražských kinech. My jsme byli ve Studiu Béla, v malém kině v Maďarském kulturním centru v Rytířské ulici.

Viděli jsme tři dokumentární filmy o dětech, které mají nějaké problémy. V prvním filmu Nejsem z cukru řešila třináctiletá dívka Michelle svůj problém s obezitou. Děti se jí posmívaly, že je tlustá. Moc ráda plavala, ale styděla se chodit ve dvoudílných plavkách na koupaliště. Zašla za lékařkou a ta jí poradila, co dělat: týden nesměla jíst žád-

né sladké a smažené jídlo a měla se začít víc pohybovat. Michelle to vydržela, za týden zhubla 1 kg a dostala se tak na dobrou cestu. Doufáme, že jí to vydrží i do budoucna. Druhý příběh Rok bez rodičů vyprávěl o dvanáctiletém syrském klukovi Tarekovi, který spolu se svým strýcem a jeho rodinou utekl ze Sýrie před válkou. V Nizozemí rok čekal na to, aby mohli přijet jeho rodiče a sourozenci, protože neměli dost peněz na cestu. Nakonec se jim to podařilo a znova se setkali. Ve třetím příběhu Dům plný snů jsme se dozvěděli o domě, ve kterém žila běžná rodina a v druhé části domu

osm mentálně hendikepovaných mužů. S péčí o ně pomáhala asi třináctiletá Marcee. Zorganizovali sousedskou zahradní slavnost, na kterou si složili písničku o svých snech. Měli kapelu, ve které hendikepovaní krásně hráli na různé nástroje, a dokonce zpívali. Když jsme si o filmech povídali, zjistili jsme, že i v naší třídě jsou děti, které mají podobné problémy, některé dokonce mnohem horší. Festival organizovala společnost Člověk v tísni, která vyhlásila výtvarnou soutěž s tematikou promítnutých filmů. Do soutěže jsme poslali 18 obrázků.

Projekt Životy materiálů

Vojta Lančarič, 6. V

Dne 24. února zamířila naše třída do Národní galerie na projekt s názvem Životy materiálů. Asi ve tři hodiny jsme dorazili na místo, kde se nás ujala paní průvodkyně. Nejdřív jsme navštívili ateliér, kde jsme si sedli do kruhu a dostali tuhu a papír, na který jsme zachycovali různé povrchy v ateliéru. Potom jsme se měli posadit ke stolu a začít vytvářet svou vlastní grafiku (grafika je obraz, který se vytvoří pomocí podlož-

ky, na niž se něco vyryje, nabarví se barvou, obtiskne se na papír a projede skrz válec). Tu jsme vytvářeli takovými nástroji, jako je např. stará vidlička, hřebík a kladiwo nebo měděný kartáč. Mně se grafika myslím docela povedla. Jakmile všichni dokončili svou práci, přesunuli jsme se do expozice. Cestou nám průvodkyně řekla pár slov o Vladimíru Boudníkovi, na jehož díla jsme se šli podívat. Aby to však nebylo jen takové

nudné hledění na jeho výtvo-ry, dostali jsme za úkol rozdělit se do skupin. Úkolem každé skupiny bylo přiřadit lísteček s jednou technikou k obrazu, o němž jsme si mysleli, že byl takto vytvořen. Byl jsem překvapen, jak hezky může vypadat grafika, která byla vytvořena pouze železnými pilinami a magnetem. Ke škole jsme se vrátili až v půl šesté. Myslím, že bychom téměř to samé mohli zkusit vyrobit i ve škole.

19. ročník tradičního závodu ve skoku vysokém

Výsledky žáků ZŠ Jižní

	Holky			Kluci		
	Jméno	Umístění	Vzdálenost	Jméno	Umístění	Vzdálenost
2. – 3. ročník	N. Polcarová	10. místo	95 cm	J. Brábek	3. místo	115 cm
	A. Petrová	18. místo	85 cm	V. Farkas	13. místo	100 cm
	A. Hradcová	16. místo	90 cm	M. Kanclíř	21. místo	90 cm
				A. Stibral	7. místo	100 cm
				Ch. Habr	19. místo	90 cm
	Holky			Kluci		
4. – 5. ročník	Jméno	Umístění	Vzdálenost	Jméno	Umístění	Vzdálenost
	K. Lavičková	16. místo	105 cm	A. Ševčík	15. místo	115 cm
	Ch. Šnorová	15. místo	105 cm	J. Stibral	18. místo	110 cm
				A. Kopřiva	3. místo	125 cm
	Holky			Kluci		
6. – 7. ročník	Jméno	Umístění	Vzdálenost	Jméno	Umístění	Vzdálenost
	A. Ullrichová	23. místo	115 cm	J. Kadlec	33. místo	110 cm
	F. Sztogrynová	10. místo	125 cm	J. Ajksner	6. místo	130 cm
	J. Měšťanová	13. místo	120 cm	V. Lančarič	23. místo	120 cm
	J. Enriquezová	8. místo	125 cm	M. Řeháček	26. místo	120 cm
	K. Šťastná	5. místo	125 cm			
	S. Gaigrová	15. místo	120 cm			
	Holky			Kluci		
8. – 9. ročník	Jméno	Umístění	Vzdálenost	Jméno	Umístění	Vzdálenost
	K. Bílková	11. místo	120 cm	P. Trčka	7. místo	145 cm
	A. Rychmachová	6. místo	125 cm	L. Bohovyč	4. místo	156 cm
	A. Kirjuchina	8. místo	125 cm			

Téma: Svět zvířat

Zvířata v literatuře

Medvíďata

V pátek 19. února jsme jeli do knihovny na program Zvířata v literatuře. Do knihovny jezdíme moc rádi, jelikož tam kromě vyprávění zažijeme spoustu dobrodružství a napínavých chvil. Dnes jsme měli možnost nahlédnout do říše zvířat. Zkoumali jsme, jak se jednotliví knižní hrdinové od sebe liší a poznávali jsme jejich vlastnosti. Čekalo nás také několik ukázek z dětských knih. Vždy jsme museli

splnit nějaký úkol. Poslední kniha se jmenovala Kočkopes Kvído od Miloše Kratochvíla. Zde jsme se zaposlouchali do příběhu holčičky Týny, která by chtěla nějaké domácí zvířátko, ale rodiče jí ho nechtěli koupit. Týnka si tedy začne zvířátko alespoň kreslit. Pod jejíma rukama tak vznikne zajímavé zvíře, které ožije. Jak by takové naše zvířátko vypadalo, jsme si mohli vyzkoušet hned vzápětí. Na

chvíli jsme se stali ilustrátory a zkusili jsme kočkopse nakreslit. Ukázalo se, že fantazii máme velikou. Naše obrázky nyní zdobí knihovnu.

Chelonoidis donfaustoi

Filip Čížek, 2. M

V časopise 21. století Junior mě zaujal článek o tom, že američtí vědci při své výzkumné práci na Galapágách narazili na zcela výjimečnou obří želvu. Vzali si ji na prozkoumání a za pomoci gene-

tických testů brzo zjistili, že se jedná o úplně nový dosud nepopsaný druh želvy. Tato krasavice žijící na ostrově Santa Cruz se totiž od svých ostatních příbuzných liší odlišným tvarem krunýře. Ten

jejich je méně kopulovitý (představující tvar polokoule).

Jedná se už o patnáctý druh nově objevených želv žijících na tomto ostrově.

Nejošklivější zvířata světa

Daniel Pícl, 5. B

Mořské prasátko

Tento druh sumýše je první v žebříčku nejošklivějších zvířat planety. I když žije ve vodě, nedýchá žábami, ale vodními plicemi. Zajímavý je dost zvláštním a nechutným způsobem obrany. V ohrožení totiž vyhrkne na útočníka část svých vnitřních orgánů, které ho oblepí a v mnoha případech i zabijí. Sumýši ale pak brzo narostou orgány nové.

Sliznatá ryba

Tato sliznatá ryba (blobfish) zřejmě každému připomene nepříliš veselého člověka. Nemá totiž moc daleko k lidskému obličejí. Narazit na ni můžete v hlubokých pobřežních vodách u Austrálie a Tasmánie. Skládá se z rosolovité hmoty, která jí umožňuje přebývat ve velkých hloubkách. Protože nemá žádné svaly, musí se spokojit s potravou, která kolem ní plave.

Rypoš Lysý

Rypoš má svráštělou kůži, je úplně lysý a vepředu mu z tlamy ční velké zuby.

Někomu přijde rypoš možná trochu děsivý, ale děsivý vůbec není. Důkazem toho je, že mu hrozí vyhynutí. Váží zhruba pět dekagramů a necítí bolest.

Škeble s chobotem

Tato škeble s poněkud krkolomným názvem *Panopea abrupta* měří 20 centimetrů a vyčnívá z ní metr dlouhý chobot. Na asijských farmách se chová ve velkém množství. Hlavně v Číně jsou využívány jako afrodisiakum. Dožívá se 150 let.

Lemur Aye – Aye

Je to sice primát, ale chová se a vypadá jako obří veverka. Tento tvor už se dostal v animované verzi i na filmová plátna. Objevil se ve filmu *Madagaskar* jako koukol Morris.

Obří výkony světa trpaslíků

Cecílie Sekalová, 7. T

Některá zvířata a jejich rekordy jsou každému známé a objevují se v každé encyklopedii či učebnici. Například gepard se svou rychlostí přes 100 kilometrů v hodině, plejtvák obrovský se svou velikostí, žirafa se svou výškou a podobně. Rozhodla jsem se proto vybrat rekordy z říše zvířat, se kterými se setkáváme dnes a denně, aniž bychom si to příliš uvědomovali, tedy rekordy z říše hmyzu.

Hmyz je rekordmanem už ve svém stáří, obýval totiž tuto planetu mnohem dříve než většina dnes známých živočišných druhů. Jedním z největších zástupců hmyzu byla patrně dnes již vyhynulá karbonská vážka z doby asi před 320 až 250 miliony let,

kteřá měla rozpětí křídel 70 centimetrů. Dnes je zřejmě největší, či spíše nejdelší, bornejská pakobylika

Phobaeticus chanii, která s nataženými nohama měří přes 56 cm. Největším rozpětím křídel (28 cm) se může pochlubit motýl ptakokřídlec z Papuy – Nové Guiney. Ale

Většina zástupců hmyzí říše je ale malá a poměrně nenápadná, zvláště v našich zeměpisných končinách. Přitom se to jimi po světě jen hemží - v současné době je známo přes milion druhů hmyzích živočichů, tedy více než polovina všech existujících organismů na Zemi.

Jejich rekordy jsou tak nenápadnější než rekordy velkých zvířat, jejich obdivuhodnost vyjde najevo teprve, když se přepočítají v poměru k jejich velikosti či váze.

Tak třeba rychlost švába amerického, 5,4 km/h, nepůsobí moc bombasticky. Je třeba si však uvědomit, že touto rychlostí urazí za sekundu 50 délek svého těla. Kdyby takovou rychlostí cestoval člověk, dosahoval by rychlosti zhruba 330 km/h, tedy jako vůz Formule1! Ovšem i bez tohoto přepočtu dosahuje kupříkladu jeden druh australské vážky na krátkém úseku rychlosti 58 km/h a i náš domácí střechek může delší dobu letět rychlostí kolem 40 km/h.

Africký brouk nosorožik unese až 850násobek vlastní váhy, člověk by tedy musel unést váhu 12 dospělých afrických slonů! Jeden druh chrobáka zase dokáže utáhnout váhu, která by se u člověka rovnala

osmitunovému nákladnímu automobilu.

Ale i co se týče věku, jsou některé druhy hmyzu překvapivě vytrvalé. Brouk krasec se třeba do té doby, než se z něj stane dospělý hmyz, může dožít až třiceti let, některé severoamerické cikády se dožívají 17 let. Takže ne všechny druhy hmyzu mají jepičí život!

Hmyz také může být pěkně hlasitý. Samci cikád mohou být slyšet až skoro na půl kilometru, kupodivu ještě dále se šíří zvuk samců krtonožky, ale ta trochu podvádí, protože jako „hláskou troubu“ používá vyhloubenou podzemní noru. Takový zvuk se může šířit až na půldruhého kilometru!

Raději nebudu psát o jiných rekordech, o sarančatech, v obrovských hejnech žerou-

cích veškeré rostlinstvo, komárech, blechách, a v některých oblastech dokonce i obyčejných mouchách, šířících smrtelné nemoci.

O blechách je ale možné říci i něco lepšího, než co běžně slyšíme – blecha je nejlepším skokanem na světě, skočí 200násobek délky svého těla.

Hmyz je tedy z hlediska rekordů velice zajímavý živočišný druh, bohužel je v současné době nejméně 1200 druhů ohroženo vyhynutím. Je to škoda, i když každý, kdo byl v létě na táboře blízko vody, by aspoň jednomu hmyzímu druhu to vyhynutí docela přál!

Lyžařský kurz v Postalmu

Jakub Rychlý, 8. P

Od 22. do 26. února se konal LVK. Brzy ráno v pondělí 22. února jsme vyrazili do Postalmu. Já jsem byl na lyžáku již po druhé a věděl jsem, jaká mě čeká cesta. Cesta měla trvat něco okolo šesti hodin. U Českých Budějovic jsme se stavili v McDonald's. Asi ve 12 hodin jsme konečně dorazili do Postalmu, kde jsme byli rozděleni do pokojů a

následně jsme se oblékli a vyrazili na svah. Nejdříve jsme lyžovali na modré sjezdovce, aby lektoři poznali, jak jsme v tomto sportu zdatní. Poté jsme měli večeri, po níž jsme se dozvěděli, jak budeme rozřazeni do jednotlivých skupin. Druhý den ráno jsme měli výtečnou snídani a jednotlivé skupiny se vydaly na svah. Já jsem byl ve skupině,

kteřá měla název Ti Druzí. Tu vedla paní učitelka Weinholdová. Dopoledne jsme lyžovali na klasické kotvě a po obědě jsme vyrazili na sedačkovou lanovku. Takhle to pokračovalo po zbytek lyžařského kurzu, v jehož závěru jsme odjeli domů. Letos se mi na lyžáku líbilo mnohem více než minulý rok a pořádně jsem si to tam užil.

Jachting

Anna Teubnerová, 7. Š

Jachting, pro někoho neznámý sport, ale pro mne nejzábavnější koníček, který může existovat. Jde o sport, ke kterému potřebujete jen pár drobností. Při výkonu tohoto sportu se rozhodně neobejdete bez lodi. K lodi logicky patří také nějaká ta voda (nejlépe rybník, řeka či moře) a v neposlední řadě také potřebujete soupeře, abyste měli koho porazit. Aby byla tato kombinace kompletní, musíte mít také chuť být na lodi a chuť vyhrávat. Bez toho to prostě nejde.

Loď se na vodní hladině pohybuje pomocí větru, který se opírá do plachet. Ale není to jen o plachtě. Když začne více foukat, na vodě se udělají vlny a loď se musí tělem vyvažovat. Čím větší vítr se do

plachty opírá, tím větší dřina bude ovládání jachty. Takže to pak ve velmi silném větru vypadá jako dělat na lodi sedy lehy. A to je dost námahavé. Když jede loď hodinu na první bójku, hodně z toho bolí břišní svaly a ruce, takže přes

zimu, kdy je moc zima na ježdění, musíme posilovat břicho a ruce.

Nejmenší lodní třídou je Optimist, která je jednoposádková. Na lodi této třídy jezdím i já. Je určena dětem od 8 let

do 15 let.

Přes zimu se chodí na teorie, kde býváme poučeni o tom, jak nejlépe jezdit a co nedělat. Jakmile zima skončí, chodíme každý týden na tréninky jezdit na Vltavu.

Letos začnu svoji 7. sezónu na lodi (začala jsem jezdit ještě před dosažením svých osmi let, ale jen rekreačně). Loni jsem byla počtvrté na mistrovství Evropy, ale letos nepojedu, protože mě loni na podzim skolila mononukleóza, a nemohla jsem půl roku vůbec na loď, takže jsem nebyla nominována. Ale pojedu na dvouposádkové lodi RS Feva na mistrovství Evropy v květnu. Na mistrovství světa si nějak ještě netroufám.

Velikonoce

Marek Kváš, 5. B

Velikonoce jsou svátky jara a patří pro mnohé mezi nejoblíbenější svátky. Oslavují probuzení přírody a její plodnost. Velikonoční zvyky a tradice se lišily vesnice od vesnice a dříve probíhaly během velikonočního období, které trvalo šest neděl.

Velikonoce jsou nejvýznamnějšími křesťanskými svátky. Mají připomínat zmrtvýchvstání Ježíše Krista, které mělo nastat tři dny po jeho ukřižování. Velikonoce jsou svátkem pohyblivým. To znamená, že připadá každý rok na jiné datum – na neděli následující po prvním jarním úplňku.

Svatý týden (poslední týden postního období) se skládá z pěti hlavních dnů, nepočítáme-li Velikonoční pondělí.

Květná neděle

Květnou nedělí začíná Svátý

týden, tedy hlavní přípravy na blížící se Velikonoce. Připomínáme si příjezd Ježíše do Jeruzaléma, kde později zemřel.

Zelený čtvrtek

Na zelený čtvrtek oslavujeme poslední večeři Ježíše Krista. V tento den by se měla jíst zelená jídla (špenát, kopřivy, řeřicha apod.), aby byl člověk zdravý. Zvony „odlétají do Říma“ a vesnicemi obcházejí až do soboty „klapači“ (chlapci s řehtačkami).

Velký pátek

Velký pátek je dnem smutku, protože Ježíš byl vyslýchán, odsouzen a ukřižován. V některých městech se hrají pašijové hry. Podle starobylých pověr se v těchto dnech otvírala země s poklady, nesmělo se orat a kopat na poli, nepralo se prádlo.

Bílá sobota

Den kdy byl Ježíš ukládán do hrobu. Doma se bílilo, vařily a pekly se obřadní pokrmy, pekly se mazance a beránci, muži a chlapci pletli pomlázky, zdobila se vajíčka.

Velikonoční neděle (Boží hod velikonoční)

Největší svátek celého liturgického roku - Ježíš vstal z mrtvých, tento den se nazývá den radosti. Jedly se pokrmy posvěcené v kostele a každý, kdo do domácnosti přišel, musel být takovým jídlem obdarován.

Velikonoční pondělí

Na velikonoční pondělí vyrážejí kluci a muži za dívkami a ženami vykoledovat vajíčka nebo nějakou sladkost. Podle tradice dívky kýblem vody polijí koledníky. Velkou tradicí jsou samozřejmě i kraslice a peče se velikonoční beránek.